

Ud·tryk

Nr. 2 • Forår, sommer 2012 • 13. Årgang

RANDERS KUNSTMUSEUM • MUSEUM FOR DANSK KUNST

Ud·tryk

Nr. 2 – Forår, sommer 2012 – 13. Årgang

Magasin for Randers Kunstmuseum

Redaktion

Lise Jeppesen

Udgiver

Randers Kunstmuseum

Oplag

3000

Udgivelse

Bladet udkommer 4 gange årligt

Abonnement

Bladet fremlægges i museet til fri benyttelse og kan afhentes gratis på museet. Medlemmer af støttekredsen Randers Kunstmuseums Venner får tilsendt bladet frit. Skoler kan bestille gratis klassesæt så længe oplag haves.

Produktion

BUCHS AS

ISSN

0905-4898

Randers Kunstmuseum

Museum for Dansk Kunst
Stemannsgade 2, 8900 Randers C
Tlf. 86 42 29 22 · Fax 86 43 29 54
www.randerskunstmuseum.dk

Åbningstider

Tirsdag-søndag 10-16, mandag lukket.
Fri entré.

Skoleklasser, foreninger mv. har adgang også uden for museets sædvanlige åbningstid efter forudgående aftale. Omvisning i forbindelse med skolebesøg m.v. kan arrangeres mod betaling. For grundskoler fra Randers Kommune er omvisninger gratis.

Forside

Jens Galschiøt
Detalje af *Min Indre Svinehund*, 2002
Kobber, 60 x 60 x 230 cm.
Tilhører kunstneren

Bagside

Jens Galschiøt
Survival of the Fattest, 2002.
Kobber, 100 x 80 x 300 cm.
Tilhører kunstneren

*Jens Galschiøt: Flygtningeskibet. 2010. Mixed media.
Flygtningeskibet ankommer til Randers, 2011.*

INDHOLD

ARTIKLER

4 JENS GALSCHIØT MELLEM KUNST OG POLITIK

En udstilling i tre rum

Ved Lise Jeppesen

8 VIRKELIGHEDENS TEATER

Ved Jens Galschiøt

10 DEN AKTIVISTISKE BILLEDHUGGER

Ved Torben Weirup

ANDET

9 JENS GALSCHIØT FOREDRAG

16 MIT LANDSKAB

Kyhn ud i landskabet

18 NY DIREKTØR PÅ RANDERS KUNSTMUSEUM

19 KALENDER

JENS GALSCHIØT MELLEM KUNST OG POLITIK

En udstilling i tre rum

Fra den 20. april til den 22. juli 2012 er det med stor fornøjelse Randers Kunstmuseum kan vise en soloudstilling med billedhuggeren Jens Galschiøts politiske skulpturer fra 1989 til i dag. Det er første gang Galschiøts værker præsenteres på et dansk kunstmuseum, da hans skulpturer som oftest præsenteres udenfor kunstinstitutionens rammer, som visuelt blikfang for de politiske og samfundskritiske kampagner, som ligger hans hjerte så nært. I kraft af sidstnævnte er Galschiøt en af Danmarks mest internationale kunstnere, hans skulpturer rejser verden rundt og en række af hans skulpturer er opstillet i udlandet, herunder naturligvis *Skamstøtten* som kan ses i Hong Kong, Mexico og Brasilien, men også *Den indre Svinehund*, har fået sit helt eget liv på den internationale scene. Faktisk har det været svært for Galschiøt at holde skulpturerne "hjemme" til en lang udstillingsperiode, da de konstant er på rejse til verdens brændpunkter.

At Galschiøt ikke tidligere har fået vist sine værker på et dansk kunstmuseum kan dog ikke udelukkende forklares på baggrund af ovennævnte. Faktisk er det som om kunstinstitutionen, forstået som det samlede netværk af museer, gallerier og statslige puljer bevidst har søgt at ekskludere Galschiøts værker som kunst og Galschiøt selv som kunstner. Således førte en ansøgning om støtte til udstillingen på Randers Kunstmuseum til Statens Kunstråd da også, som forventet, til et afslag. Kunstrådet fandt ikke udstillingen "kunstfaglig eller kunstnerisk interessant". At Randers Kunstmuseum imidlertid fremturer og mener det er væsentligt at vise udstillingen er ikke mindst diskrepansen mellem synligheden på den internationale politiske scene og den danske museale, men også skulpturerens indisputable symbolske og folkelige appel. Selv husker jeg

Jens Galschiøt: Unge i glas, en installation om livet før døden. 1997. Glas, stål, silikone, vand, lys og musik. Højde 300 cm.

tydeligt fra min studietid, da bronzefigurene fra serien *Hungermarchen* var opstillet på den gamle kaserne på Langelandsgade i Århus, der dannede rammen om Institut for Æstetiske Fag. Skulpturerne, der som de fleste af Galschiøts værker, er udført i et stærkt ekspressivt formsprog, gengav utvetydigt motivet: den udsultede drengekrop, og skabte en stærk effekt, hvad enten man nu betragter kunstopplevelsen som et synsæstetisk, fænomenologisk eller erkendelsesmæssigt fænomen.

Men hvad er det i Galschiøts værk der i den grad overskrider ”god smag” og elitær opinionsdannelse?

Galschiøt arbejder med et klassisk, skulpturelt formsprog. Betragter man skulpturerne isoleret kan de anskues som afsluttede autonome genstande med alle de egenskaber, skulpturer traditionelt tilskrives: fysisk udstrækning, tyngde, masse, overfladestruktur, placering på et podium osv. Han vælger også i de fleste tilfælde et klassisk medier som bronze o. lign. selvom

en række værker, som for eksempel *Unge i glas* (1997) benytter sig af andre materialer. Galschiøts værker er således umiddelbart kategoriserbare som kunst i traditionel forstand.

Kunst og politik

Den fysiske form er dog kun en isoleret del af fortællingen, og man kan diskutere om skulpturerne overhovedet bør aflæses uafhængigt af deres kontekst og det rum, om det så er Rådhuspladsen i København, Verdensudstillingen i Sevilla eller i forbindelse med klimatopmøder eller FAO topmøder verden rundt. Galschiøt samarbejder med en række humanitære organisationer og skulpturerne indgår i deres kampagner mod vold, drab, racisme, intolerance, hungersnød, forurening og meget andet. Oplysningskampagner, som vanskeligt kan defineres som kunstværker ud fra visuelle præmisser. Kan man tale om at skulpturerne på denne måde ophører med at være kunst og i stedet bliver en form for politisk eller samfundskritisk propaganda?

Jens Galschiøt: *Hungermarchen*, 2002. Kobber. Hver 170 cm.
Opstillet ved Institut for Æstetiske Fag, Århus Universitet.

Jens Galschiøt: Kogalskab, 2005. Kobber og udstoppet ko. Udstillet på Rådhuspladsen, København, 2005.

Interessen for interaktion med den sociale og politiske virkelighed er dog ikke på nogen måde et nyt fænomen i kunstens verden. Indtil 1800 tallets doktrin om "l'art pour l'art", "kunst for kunstens skyld", har kunstnerne vel altid været allierede med forskellige magtstrukturer, om det så var kongen, kirken eller noget helt tredje. Siden 1960'erne har kunsten ydermere næsten systematisk bevæget sig ind på områder der ikke "traditionelt" sorterer under kunst. Den blander sig i sociale, politiske, økonomiske, religiøse og kulturelle forhold. Ofte ses værker der faktisk infiltrerer virkeligheden og mister enhver genkendelighed

som kunstværker i traditionel forstand. Kunstformer hvor virkeligheden inddrages som social plastik, som indhold og materiale for kunsten. Målet er netop at påvirke de sociale forhold og opnå indflydelse på de politiske beslutnings-processer. Netop derfor burde det krydsfelt mellem kunstnerisk praksis, social aktivisme og politisk handlen Galschiøt agerer i for længst være etableret som accepteret.

I forhold til de samtidskunstnere på den danske kunstscene der gennem de sidste 15 år har arbejdet med det man omtaler som "social interventionskunst", herunder

gruppen Superflex (stiftet af Jakob Fenger, Rasmus Nielsen og Bjørnstjerne Christiansen), Kenneth A. Balfelt, Lise Skou og Lasse Lau og mange andre, forbliver Galschiøt dog en hybrid. Mens førstnævnte blev verdenskendte for deres *Guarana Power sodavand* (2004) og deres *Biogasanlæg* (1996) i Tanzania, Balfelt for sin *Fixerum for narkomaner* (2002) osv. og udelukkende udtrykker sig gennem "konteksternes" egne materialer, er det måske netop kombinationen af æstetisk, skulpturelt sprog med politiske og sociale processer og rum, der sender Galschiøt "udenfor døren".

Tvetydigheden mellem politik og æstetik og, mellem klart, måske for umiddelbart aflæseligt budskab, kontra kunst som erkendelsesmæssig "skøn" form, og kombinationen af dette i teatralisk iscenesat form kan sende referencer til totalitær kunst, hvad for eksempel installationen *Nightmare* på Roskilde Festivalen i 2002 er et meget tydeligt eksempel på. Men dette gør det vel ikke mindre interessant at forholde sig til, også som institution.

Udstillingen på Randers Kunstmuseum afprøver således Jens Galschiøts værker i forhold til to kunstfaglige definitioner, kan hans værk ses som en form for social intervention i lighed med de andre processuelt orienterede samtidsværker? Eller kan hans skulpturer betragtes som autonome kunstværker i traditionel forstand, der via deres symbolske, visuelle udtryk forsøger at kommunikere et bestemt budskab. Således anvender udstillingen tre rum, museets sale, hvor skulpturerne præsenteres musealt, museets kunstudvald, hvor værkernes proces og deres kontekst, oplysningskampagner, artikler fra verden over, filmoptagelser m.m. præsenteres. Her vises dokumentation af begivenheder hvis karakter af kunstværker fortsat er vanskelige at definere ud fra visuelle præmisser. Sidst, men ikke mindst præsenteres en række centrale skulpturelle værker, herunder *Skamstøtten*, i byens rum. Så bliver det op til publikum selv at foretage en vurdering.

Jens Galschiøt: Nightmare, 2002. Installation bestående af fire Svinehunde, otte Fenrisulve der spyede ild, samt en større antal masker med ansigter fra Skamstøtten samt Molotov-cocktails støbt i kobber. I installationen indgik endvidere et lydspor. Nightmare var netop skabt med udgangspunkt i Albert Speers tanker med henblik på at skabe et modbillede til en fascistisk installation.

VIRKELIGHEDENS TEATER

Jens Galschiøt, 2001.

 I mit arbejde med skulpturer og happeninger tager jeg udgangspunkt i min egen personlige situation, som samfundsborger i Danmark, et af verdens rigeste lande. Jeg undersøger og stiller spørgsmålstegn ved, hvordan vores etiske og moralske selvforståelse hænger sammen med den globale og lokale virkelighed. Svarene overlader jeg til beskueren selv at finde. Jeg skaber surreelle billeder af virkeligheden - symbolsk udformede spørgsmål - som viser det groteske og absurde i det vi ellers opfatter som normal konventionel virkelighed.

Happeningsformen er et selvstændigt sprog bestående af enkle nonverbale symboler. Det gør den velegnet til at belyse komplicerede problemstillinger på flere planer

samtidigt. Happeningen er som form provokerende, men er også som sådan accepteret, især i den vestlige verdens kulturelle sammenhænge. Også selv om den måtte overskride de gængse regler for, hvad man må eller ikke må.

Derimod er mine budskaber, i modsætning til de fleste andre kunstneres, ikke grænsebrydende i traditionel kunstnerisk forstand. De kan tværtimod siges at være 'bevarende', idet de sættes ind til forsvar for vort samfunds etiske værdi grundlag. De stiller grundlæggende spørgsmålstegn ved, hvilke konsekvenser det får for vores kultur, når der sker et skred i moral og etik, i stil med det vi er vidne til, når f.eks. de racistiske tendenser i Europa øges, eller vi tillader en global ubalance med 13 millioner børn som ofre hvert år.

Jeg påpeger samtidig at hvis vi vil blive ved med at have vores etiske værdier, har det nogle konsekvenser for hvordan vi forholder os til resten af verden og vores villighed til at dele jordens resurser med de andre kulturer og befolkningsgrupper på kloden.

Ved hjælp af skulpturerne laver jeg installationer der skærer en lille bid ud af virkeligheden, omsætter den til symbolsprog og placerer den i det offentlige rum, så virkelighedens absurditet bliver åbenbar.

Mine happenings fungerer som gigantiske teaterstykker. De foregår ikke i teaterrummet men i den virkelige verdens åbne rum. Mine skulpturer udgør scenografien.

Jens Galschiøt arbejder i værkstedet med skulpturerne til serien Hjemløse. 2010.

Pludselig dukker de op i gadebilledet og sætter forestillingen i gang. Politikere, pressen og offentligheden trækkes ind som skuespillere. De medvirkende har let ved at indtage deres rolle, da happeningens symbolik er meget åben for fortolkning. Men de kan ikke undslå sig for at medvirke. Uanset hvad de gør, bidrager de

til happeningens dynamik ved hele tiden at skabe nye symboler.

Teksten er Galschiøts erklæring om, hvorfor han bruger dele af sit kunstneriske engagement i et forsvar af humanisme. Se www.aidoh.dk

FOREDRAG MED JENS GALSCHIØT

15. maj kl. 19.

Jens Galschiøt fortæller om sine projekter og overvejelser og viser rundt på udstillingen *Mellem kunst og politik 1993-2012*.

Entré 75 kr. Randers Kunstmuseums Venner: Fri entré.

DEN AKTIVISTISKE BILLEDHUGGER

Af Torben Weirup

✎ Hvis Jens Galschiøt ikke var en del af det danske kunstliv, ville det være en mangel. Jens Galschiøt bidrager til at gøre dansk samtidskunst langt mere pluralistisk. Han - og naturligvis især hans værker - er et nødvendigt korrektiv til den generelle, alment accepterede, konsensusprægede fortælling om tidens kunst. Han er en udfordring til den gode smag og den akademisk funderede tænkning og praksis, der præger store dele af kunstinstitutionen – med de betydelige kvaliteter der ligger i denne form for billedkunst.

Men med Jens Galschiøt bliver billedet af dansk kunst imidlertid mindre entydigt, mere broget, mere dækkende. Skønt han nu gæster Randers Kunstmuseum, er Galschiøt – i bred almindelighed - ikke en typisk museumskunstner. Han er en gadekunstner. Han indtager det offentlige rum til sine værker. I reglen ikke efter invitation – men som en form for kunstnerisk selvtægt udsprunget af en indre nødvendighed om at forholde sig til verdens problemer ved at adressere sine medmennesker gennem aktioner, der har skulpturel form. Han er en af de skikkelser, der et langt stykke hen ad vejen må undvære den hjælp og støtte, der trods alt ligger i systemet – men så meget desto mere har det tydeligvis ansporet ham til at tage sagen i egne hænder. Og det er en vigtig pointe i hans metode at arbejde med kunstneriske problemstillinger på.

Med sit ekspressive formsprog og sin aktivistiske måde at arbejde med skulpturer på ligger Jens Galschiøt på mange måder – og i hvert fald sin helt egen - i forlængelse af dele af 1960ernes danske kunst og dermed ambitionen om dels i et vist omfang at ophæve skellet mellem kunst og virkelighed og dels at betragte optog, demonstrationer, politiske manifeste og aktioner af forskellig art som egentlige værker. Joseph Beyus' diktum om, at ethvert menneske er kunstner, er ofte blevet udlagt som, at vi alle sammen skulle male billeder eller dreje krukker, men man kan måske også se

Jens Galschiøt: Min indre Svinehund, 1993. Beton, 230 cm.

det som et forslag til at dels arbejde med kunst på lige fod med så mange andre professioner i tilværelsen og dels at inddrage kunst i verden på en ganske anden måde end et maleri på væggen. Det sidste er der ikke noget galt i (hvis maleriet ellers rummer overbevisende kvaliteter, udfordrer eller glæder), men det forekommer, at Jens Galschiøts kunstneriske praksis er – sammen med et helt regiment af frivillige – at gøre kunstneriske aktioner til en del af hverdagen gennem aktivistiske skulpturaktioner, der peger på nogle af klodens vigtigste og mest påtrængende problemstillinger.

Eksempler på denne form for kunstnerisk aktivisme som en del af dansk kunst er emnet for denne artikel – men først et par skitser til en biografi for at give et billede af vejen fra utilpasset eller ikke-konform ung rebel til aktivistisk billedhugger med store dele af verden som sin aktionsplads:

Født i 1954 kunne Jens Galschiøt nemt være kommet for sent til de begivenheder i slutningen af 1960'erne, der gerne omtales som ungdomsoprøret, skønt det

nok er lidt forfængeligt at give hele årgange æren for de spørgsmål til det dengang etablerede samfundet, der blev stillet her og der men *ikke* alle vegne. I selve ikonåret, 1968, bliver Jens Galschiøt tvunget til at forlade folkeskolen – og ifølge hans biografi giver det ham mulighed for at deltage i aktiviteter i forbindelse med revolten, eksperimentere med euforiserende stoffer og ernære sig ved at tage nogle af de mange løse jobs, der dengang stadig var i rigt mål på arbejdsmarkedet. Han færdiggør efterfølgende folkeskolen – men begynder også en produktion af lædervarer som tasker og bæltter, der blandt andet – karakteristisk for tiden – sælges på Strøget i København. Læder udskiftes med sølv og siden med traditionel politisk aktivisme samt en uddannelse som klejnsmed på Lindø-værftet.

1985 er et på mange måder afgørende år. Det er året, da Jens Galschiøt opgiver troen på den form for politisk arbejde, der traditionelt har kendetegnet den danske venstrefløj – men det er først og fremmest året, da han etablerer et værksted ved navn Smykkesmeden. Smykkesmeden har et bredt interessefelt, for udover

Et af Galschiøts første politiske værker, udkast til Monument over Berlinmurens Fald, 1990. Bronze/stål. 30 x 30 x 10 cm. Aldrig realiseret i fuldt format.

lige traktatændringer, dannelsen af et indre marked, åbningen af de indre grænser og håbet om et samlet Europa *ikke* delt af et jerntæppe stilner af. De tragiske begivenheder i Østeuropa erindrer os om, hvor tynd den civilisatoriske fernis er. Til trods for, at det 20. århundredes Europa var et slagtehus (ligesom det var tilfældet andre steder i verden) blandt andet på grund af de to store krige, og de to syge ideologier, der havde undertrykt og udsløjet millioner af mennesker, kunne det ske igen. Hos os. Ved siden af os. Så kort tid efter.

Det er på det tidspunkt, Jens Galschiøt slår til med den første store spektakulære skulpturaktion. Det er projektet *Min indre svinehund*. Ved en koordineret aktion i 20 europæiske byer blev eksemplarer af en mandshøj skulptur forestillende en menneskeskikkelse med et svinehoved opstillet som en kommentar til tidens flygtningedebat. I et tidligt hovedværk, *Thorvaldsens portrætbuster* fra 1976, havde Bjørn Nørgaard skabt et tableau, hvori blandt andet indgik buster med svinehoveder. Hovederne var forsynet med skilte med navne på stærkt højreorienterede politikere i tiden som den tidligere diktator i Sydkorea, den daværende premierminister i Sydafrika og shahen af Iran – og på et enkelt af busterne var navneskiltet tomt som en opfordring *to fill in with own imagination*, der var et begreb fra fluxus-tiden. Galschiøts svinehundeskulpturer havde ikke navne, og de indskrænkede sig ikke til at pege på bestemte politiske strømninger, det havde også været for simplende og være forekommet futilt – men skulpturerne stod som et spejlbillede i en række byer ud fra en analyse af situationen, der havde ledt frem til konklusionen, at »det er ikke de fremmede men vores reaktion på de fremmede, der er en trussel imod vores civilisation«. Det stod i hvert fald som et motto for skulpturaktionen. Pressedækningen – og reaktionerne – på værket var voldsom. Jens Galschiøt havde for alvor entret scenen og demonstreret sin evne til at få en indviklet logistik til at gå, så han kunne bruge sine skulpturer til at blande sig meget effektivt i tidens debat.

Ifølge den officielle biografiske oversigt på Jens Galschiøts hjemmeside betød arbejdet med Svinehunden, at han var lige ved at gå fallit. Udfaldet af en forsikringssag fra Sevilla, hvor han i 1992 havde udstillet på Expo, reddede ham på målstregen, og han gik i gang med at fremstille den otte m høje *Skamstøtte*, der første gang bliver opstillet i Rom i 1996, hvor den er et NGO-vartegn i forbindelse med en fødevarekonference arrangeret af FAO, og senere har den turneret over store

Jens Galschiøt: Skamstøtten, 1995. Kobber. 800 cm.

Skamstøtten sættes op i Brasilien 2000.

Skamstøtten opløst i Hong Kong i 1997.

Jens Galschiøt bliver interviewet i Hong Kong i forbindelse med opstillingen af Skamstøtten i 1997.

dele af verden, hvor den er blevet opsat som protest og – og det er så en anden af Galschiøts pointer – altid i samarbejde med lokale, folkelige protestbevægelser. Skamstøttens overflade udgøres af et halvt hundrede forvredne ansigter, der skal minde om al den lidelse, mennesker – eller i hvert fald menneskelige måder at organisere sig på – påfører hinanden.

Forinden havde han dog – meget effektivt – slået til igen under FN's sociale topmøde i København i 1995. Ved den lejlighed placerede Galschiøt 750 barnelignende dukkefigurer lænkede til springvand, bænke og gadeskilte i det indre af hovedstaden. De skulle minde de besøgende og de indfødte om, at 35.000 børn hver dag dør af sult. Samtidig uddeltes 13 millioner fiktive pengesedler eller værdibeviser. De var ikke det papir værd, de var trykt på, for også de symboliserede det antal børn, der ifølge beregningerne døde i løbet af et år. De satte faktisk et afgørende præg på områder i det indre af København.

Andre aktioner kan fremhæves. Ved klimatopmødet i København i 2009 demonstrerede Jens Galschiøt eksempelvis igen, at mens andre taler om, hvad de kunne tænke sig at gøre, så får han stillet sine skulpturer op rundt om i verden på steder, hvor de når et meget

stort antal mennesker. I anledning af klimatopmødet kunne man således rundt om i København møde hans blinkende røde lys i syv meters højde, der gav et let fatteligt billede af, hvor galt det kan gå, hvis det går helt galt.

Kan man sige, at Jens Galschiøt har gennemslagskraft? Ikke i den forstand at eksempelvis den nærmest ufattelige børnedødelighed i fattige dele af verden forsvinder. Heller ikke i den forstand at regimer rundt om på kloden stopper undertrykkelse af befolkninger. Eller at politikere – folkevalgte eller det modsatte – forsamlede til klimatopmøder formår at tilsidesætte nationale interesser til fordel for globale aftaler, der for eksempel kan mindske ressourceforbrug og begrænse CO2-udslip. Men man kan sige, at Jens Galschiøt med et illustrativt og pædagogisk, meget direkte aflæseligt skulptursprog gør sit til at påvirke en offentlig opinion. Og man kan sige, at han ved at inddrage mange allierede, hjælpere og frivillige og i sit samarbejde med protestbevægelser i mange lande gør kunstneriske virkemidler til former for fællesskab og til politisk handling. Det er heller ikke så lidt.

Torben Weirup er kunstanmelder ved Berlingske og forfatter til en række bøger om kunst og arkitektur.

Jens Galschiøt: Den Stille Død. UN-Happening, 1995. 750 dukker og 13 millioner falske pengesedler.

Jens Galschiøt: Den Lille Pige med Mobiltelefonen, 2005. Kobber. 100 x 60 x 80 cm.

MIT LANDSKAB

Kyhn ud i landskabet

 I forbindelse med udstillingen VILHELM KYHN & OG DET DANSKE LANDSKAB der vises på Randers Kunstmuseum fra 17. august 2012 til 6. januar 2013, inviterer museet, sammen med Fuglsang Kunstmuseum, Ribe Kunstmuseum og HEART, Museum of Contemporary Art i Herning unge og voksne til at deltage i det digitale formidlingsprojekt *MitLANDskab*.

MitLANDskab er en kompleks brugerinddragende, audiovisuel og sansende helhedsoplevelse bestående af digitale interaktive platforme integreret i et forskningsbaseret udstillingskoncept om dansk identitet og

nationalfølelse. Via medier som touchwalls, iLands og tablets inviteres publikum ind i et nyskabende univers, der skaber forståelse for dem selv og deres kulturelle omverden i fortid og nutid i og uden for museerne. Med fokus på et revurderende syn på danskhed via Vilhelm Kyhns nationale landskabsvisioner rustes målgruppen til at nuancere debatten om national identitet og danske kulturværdier.

Projektet tager debatten om Kyhns landskaber og national identitet ud i den natur, som Kyhns billeder skildrer. Via Apps kan man gå på jagt efter Kyhns motiver og opleve landskabet dengang og nu. Man

Skitserne til den App der sender danskere på vandring i Kyhns fodspor. Bag produktet står firmaet Cordura.

kan også deltage i debatten om, hvad der definerer det danske landskab i dag og sende sine egne billeder til museerne.

I det digitale projekt indgår desuden en undervisnings-app, som gør det muligt at flytte undervisningen ud i naturen, samt digitale stationer på museerne, hvor man kan fordybe sig i Kyhns tid og maleri. Ligesom man på legende vis kan blive klogere på landskabsmaleriet.

Undervisningsforløbet er målrettet unge fra 15 til 23 år, og er bygget op omkring et besøg på museet, en

workshop i naturen udstyret med iPADS samt efterfølgende bearbejdsning på skolen.

Der kan allerede nu bookes omvisninger og undervisningsforløb i *MitLANDskab*.

Randers Kunstmuseum 86 42 29 22 eller
info@randerskunstmuseum.dk

Udstillingen VILHELM KYHN & OG DET DANSKE LANDSKAB og det digitale formidlingsprojekt *MitLANDskab* er realiseret med støtte fra NORDEA FONDEN.

NY DIREKTØR PÅ RANDERS KUNSTMUSEUM

 Randers Kunstmuseum har ansat en ny museumsdirektør, der skal afløse Finn Terman Frederiksen, der går på efterløn efter 22 år på posten. Den nye museumsleder bliver Lise Jeppesen, mag. art., der kommer fra en stilling som inspektør på museet. Det er en enig bestyrelse der har truffet afgørelsen ud fra et stærkt felt af ansøgere.

Bestyrelsesformand Bent Martinsen siger: "Randers Kunstmuseum er en meget betydningsfuld kulturinstitution med en enestående samling og en stærk profil. Det gav sig udslag i en stor og meget seriøs ansøgerskare. Udvælgelsesprocessen har været meget grundig med to samtalerunder med udvalgte ansøgere. Vi har valgt den ansøger som efter vores opfattelse bedst kan videreudvikle kunstmuseet, bringe samlingen i spil og fastholde museets stærke profil."

Lise Jeppesen tiltræder officielt som museumsdirektør den 1. juni og ser frem til at løfte opgaven: "Det er en drøm der er gået i opfyldelse, siden jeg som ung studerende første gang besøgte museet. Randers Kunstmuseum besidder en række enestående kvaliteter som udsøgte værker, en ærværdig historie som et af de ældste kunstmuseer i provinsen og et utrolig interesseret og vidende publikum, som trofast bakker op om museets udstillinger og arrangementer. Jeg ser frem til sammen med bestyrelsen og personalet at tænke i de store visioner, der sikrer museets fremtid."

En af strategierne bliver at indgå forpligtende samarbejder med andre museer, med henblik på at synliggøre og styrke Randers Kunstmuseums position som et nationalt betydningsfuldt museum. I det hele taget ønsker den nye museumsdirektør at finde måder at sprænge såvel de fysiske som de institutionelle rammer.

"Som direktør for Randers Kunstmuseum er det min vision at skabe et dynamisk og fremtrædende kunstmuseum, som tiltrækker besøgende både lokalt, nationalt og internationalt. Et museum hvor samlingen er i fokus og fagligheden i højsædet, men hvor de gode historier fortælles gennem store kunstopplevelser og bredes ud gennem dialog med gæsterne og eksperimenterende formidling. Det er vigtigt at have fingeren på pulsen, fødderne placeret i de gode traditioner og øjnene åbne for nye tilgange til kunsten og udstillingerne! Som museumsdirektør vil jeg fastholde og udvikle Randers Kunstmuseums stærke faglige profil opbygget af Finn

Terman Frederiksen, hvor kunsthistorisk forskning og kunstnerisk kvalitet er nøgleord, men med afsæt i samlingen af Sven Dalsgaard også give plads til de skæve indgangsvinkler, til idérigdom og nye perspektiver på tilværelsen. Visionen er et museum, der som byens pulserende omdrejningspunkt for kunst, giver rum til fordybelse og erkendelse, men også stiller spørgsmål og går i dialog med sit publikum."

Den afgående museumsdirektør, Finn Terman Frederiksen, glæder sig meget over bestyrelsens valg af ny direktør: "Det er den helt rigtige person, bestyrelsen har valgt til posten. Der venter mange og svære udfordringer m.h.t. museets rolle i fremtidens museumslandskab, men der er absolut ingen grund til bekymring for museets udvikling med Lise Jeppesen ved roret. Hun har evnerne til at udvikle visionær nytænkning, og hun har ikke mindst viljen og kræfterne til at gennemføre den."

Lise Jeppesen har været ansat som inspektør på Randers Kunstmuseum siden 2005, hvor hun færdiggjorde sin uddannelse som mag.art. i Kunsthistorie på Århus Universitet. Hun glæder sig til at gå i dialog med byens borgere, museets mange gæster og lokale, nationale og internationale samarbejdspartnere.

KALENDER

21. april til 22. juli 2012

**JENS GALSCHIØT – MELLEM KUNST OG POLITIK
1993-2012**

Stor retrospektiv udstilling med den debatskabende provokatør, happeningmager og billedhugger Jens Galschiøt (1954-), der primært er kendt for at bekæmpe verdens uretfærdigheder ved at opsætte polemiske skulpturer på steder og pladser verden over.

26. april kl. 15

**CYKELSMEDEN OG KUNSTHISTORIKEREN.
TORS DAGSDIALOG**

Cykelsmed Claus Ørsted og museumsinspektør Lise Jeppesen går i dialog og diskussion om værker i museets samling. Dagens kunstner er Poul Anker Bech.

10. maj kl. 15

**CYKELSMEDEN OG KUNSTHISTORIKEREN.
TORS DAGSDIALOG**

Cykelsmed Claus Ørsted og museumsinspektør Lise Jeppesen går i dialog og diskussion om værker i museets samling. Dagens kunstner er J.V. Martin.

24. maj kl. 19

FOREDRAG MED JENS GALSCHIØT

Jens Galschiøt fortæller om sine projekter og overvejelser og viser rundt i den aktuelle udstilling JENS GALSCHIØT – MELLEM KUNST OG POLITIK 1993-2012. Entré 75 kr. Randers Kunstmuseums Venner: Fri entré.

3. juni kl. 15

OFFENTLIG OMVISNING

Offentlig omvisning i udstillingen på museet og skulpturvandring i byens rum.
Fri entré.

1. juli kl. 15

OFFENTLIG OMVISNING

Offentlig omvisning i udstillingen på museet og skulpturvandring i byens rum.
Fri entré.

3. juli til 11. august kl. 10-16

KULTURHUSETS GÅDEFULDE TYVERI

Hjælp Kulturhusets personale med at opklare mysteriet. Der er ting, der forsvinder på mystisk vis. Men hvad er blevet stjålet? Og hvem har gjort det? Aldersgrupper: fra 4 år og op.

Med mindre andet er anført er der fri entré til Randers Kunstmuseum

ELEKTRONISK NYHEDSBREV

Kunne du tænke dig at modtage informationer om nyheder på Randers Kunstmuseum digitalt. Send en mail til Lone Pind: lp@randerskunstmuseum.dk, så skriver vi dig/Jer på listen.

**RANDERS
KAMMERORKESTER
SÆSON 2012-2013**
www.randers-kammerorkester.dk

MESSIAS
Lørdag den 15. december 2012 kl. 16.00
Sct. Mortens Kirke
Henriette Neess Borup, sopran
Hanne Struck-Madsen, alt
Bo Kristian Jensen, tenor
Lars Thodberg Bertelsen, bas
Sct. Pauls Cantori
David Riddell, dirigent

NYTÅRSKONCERT 2013
Søndag den 6. januar 2013 kl. 19.30
Lørdag den 12. januar 2013 kl. 15.00
Værkets Koncertsal
Trine Bastrup Møller, mezzosopran
David Riddell, dirigent

MORTEN FRANK LARSEN
Fredag den 8. februar 2013 kl. 19.30
Værkets Koncertsal
Morten Frank Larsen, baryton
David Riddell, dirigent

FAURÉ'S REKVIEM
Lørdag den 23. marts 2013 kl. 16.00
Sct. Mortens Kirke
Lars Fentz Krogh, baryton
Mo Yi, soloviolin
Sct. Mortens Vokalensemble
David Riddell, dirigent

RANDERS
KUNST
MUSEUM

